

[Aagaard]

Når hr. Glistrup vil belære mig om opsparrings- og gældsætningsfilosofier, kan jeg i hvert fald forsikre hr. Glistrup om, at man i hverdagen rundt om i danske butikker i hvert fald har opfattet, at vi har vedtaget en renteaftgift. Det er et forhold, som man som forbruger forholder sig til. Uanset om det er tv-apparater, køleskabe eller andre forbrugsgoder, har man den holdning i dag, at det ikke nytter noget, at man låner alle pengene til dem; man foretager en opsparing og venter med sit køb. Det er baggrunden for nogle af de problemer, som vi erkender at forskellige brancher har fået som en følge af den lov, vi vedtog i efteråret 1986.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Det skal nok blive min sidste, næsten uanset hvad der bliver sagt.

Men når hr. Aagaard siger, at den moderne teknologi løser disse problemer, må jeg svare, at problemerne jo ikke løses, når man laver en afgrænsning, der er umulig at foretage. Problemerne opstår, fordi regeringen valgte en ordning, hvorefter der skulle skelnes imellem, hvad lån optaget i fortiden var brugt til. Det kan teknologien ikke hjælpe os med. Regeringen har selv sagt, at denne lovgivning er så indviklet, at man ikke kan bede pengeinstitutter og andre om at skelne imellem, hvilke lån der er omfattet, og hvilke lån der er fritaget. Så hjælper teknologi os ikke; teknologien kan kun hjælpe os med det, vi kan fodre den med.

Det er derfor, det socialdemokratiske forslag er indrettet sådan, at man kan foretage denne skelnen og bruge teknologien til at indberette til skattemyndighederne og oplyse kunderne, hvorefter tingene kører af sig selv. Det er en operation, vi bør foretage. Ellers ender det i det administrative kaos, som ingen af os ønsker.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Hr. Glistrup for en kort bemærkning, og mon vi så ikke skal henvise yderligere korte bemærkninger til udvalgsarbejdet?

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Når hr. Aagaard stadig tvivler på, om dette her vil føre ud i et administrativt kaos, synes jeg, han skal læse bilag 1 til det forslag, som vi

behandler, hvor selve lovteksten står. Der vil man kunne se, at hver enkelt skatteyder skal lave 13 forskellige beregninger med plusser og minusser og specifikationer for at nå frem til et samlet slutresultat med hensyn til, hvad han skal svare 20 pct. afgift af, og nettoresultatet vil vise sig ikke at have noget som helst at gøre med, om det er forbrugslån eller ikke forbrugslån.

Det, der skete, var, at folks forbrugsmønster ændredes, da den konjunktur, som den nuværende regering havde skamredet igennem 2-3 år, begyndte at ebbe ud i sommeren 1986, og meget i kartoffelkuren med hensyn til ejendomshandel og lign. havde også en virkning, men de, der skulle ud at købe køleskabe og lignende ting, har overhovedet ikke opdaget, at 20 pct.s afgiften omfatter dem, for de har jo fået at vide, at den skal ramme de mennesker, der er skyld i, at landet køres i sæk med kæmpeforbrug. Derfor gælder det slet ikke fru Jensen, der skal hen at købe, og om fru Jensen bliver ramt eller ej, afhænger i øvrigt stort set af, om hun er over eller under 44½ år, for de, der er over 44½ år, har ikke nettorenteudgifter og skal derfor betale nul kroner i afgift; det er børnefamilier og lign., der skal betale afgiften. Derfor har hr. Aagaard fuldstændig uret. Men det bliver en brat opvågning for den unge børnefamiliegeneration, hvis denne lovgivning virkelig får lov til at overvintre, hvad den forhåbentlig ikke gør.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatte- og Afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 23:

Forslag til folketingsbeslutning om forhøjelse af den skattefrie bundgrænse. (Forhøjelse af personfradrag).